

1
Terneuzen, 14. 9. '45

Mellie Heersema

Scheldekade 46

Terneuzen

Netherlands.

Dear Mr + Mrs Hazenbeek.

We had well presumed to open a letter from some
quite unknown to us. In the time of the war, John van
Koon heeft zijn portefeuille met brieven en foto's verloren,
en Jan zijn broer heeft ze gevonden. In heeft vader de
brieven na van wie ze waren, en hij zag de naam
Hazenbeek. Vader zeide tegen ons, ik geloof vast dat het
Een Cyrominger is. Vader een briefje aan een Amerikaan
meegegeven naar zijn kamp, met de inhoud dat hij
de portefeuille aan ons adres kon komen afhalen.

En ja hoor de volgende avond belde hij al aan, en
even later waren vader en John al in dank gesprek over
Cyromingen. Daar vader een echte Cyrominger is, voelde hij
zich direct tot andere Cyromingers aangerokken. Moeder
had eerst nog een beetje hoop dat het nu eens een
soldaat was die ~~Cyrominger~~ ze kon verstaan, die Hol-
landsch sprak, maar het viel haar alweer tegen dat
ze het niet gebarenspeel moest doen.

We vinden het anders geweldig dat hij komt, het is jam-
mer dat hij zijn portefeuille niet eerder verloren heeft,
want hij denkt dat ze al's Maandag al moeten vertrek-
ken, het is te hopen dat hij gauw thuis mag zijn. Hij komt
nu elke avond en moeder heeft hem zondag de hele
dag gemaagd, maar hij dacht niet dat hij kon komen.
Vader zeide tegen ons, nu hebben tenminste eens een soldaat

die seel verteld. We hebben sinds we bevrijd zijn 20 Sept.
'44 al heel wat soldaten gehad. Het is altijd fijn hun
wat huishelijkheid te geven, daar ze dat in dienst voor
moeten missen.

We hebben in de maand Januari elke avond een soldaat
van de D. A. F. gehad uit Londen, en bevrijd hij hier was
heeft hij mij eens geschreven, en sinds dien schrijven
we elkander nu geregeld. Het is anders wel moeilijk voor
mij om in het Engelsch te schrijven, want het is al een
proefje geleden dat ik van de Mulo-school af ben, voor vader
is het gemakkelijker die heft op school er les in gegeven.
Maar ik vond het nu voor teken eens een Hollandsche
brief naar een ander land te schrijven, dat ik vroeg
John of het goed was dat ik M. eens schreef. De plaag-
de was hem al dat ik een hoop over hem schrijven kon.

We zijn ook lid van de Oprek. kerk, het is jammer dat
er in ons land voor in verband is met die schilderbeweging.
M. heeft er misschien al van gehoord, het is in sommige
ge plaatsen haast en rijd, en voor ik kan kan nooit
goed zijn, de menschen die voor prof. Schilder zijn treden
voor wie actief op, en in verscheidene plaatsen zijn de
kerken al gesloten, het is gelukkig maar het kleinste
deel dat voor prof. S. is. Hij verkondigd ook een heel
andere leer die wij niet meer gereformeerd kunnen
noemen, hij gaat elke dag uit spreken en reist voor
het hele land door om voor veel mogelijk menschen op
zijn hand te krijgen.

Verlangd M. niet eens naar Holland, of bent u
voor op en top Amerikaansch gemorden. Wordt u maar
reinig om dat kleine arme Hollandje geeft?

5
We hebben veel meegemaakt onder de tyrannie van
Duitschland, en daar bent ik gelukkig noch voor gespaard
gebleven, ik heb in die tijd wel dikwijls geroep dat ik me
nu maar in een ander land. De bevrijding hier is gelukkig
nogal voorproefdig gegaan (al hebben we ook 14 angstige
dagen gehad) maar het noordelijk deel is er preschijp
aan toe geweest, en dan die honger, in D'ans alleen zijn
er 5.000 menschen van de honger omgekomen, mijn broers
waren ook in Rotterdam, mijn getrouwde broer was bijna
in Duitschland toen hij nog kon ontsnappen, wat bijna
hem leven heeft gekost. Jongens die nog op straat liepen
werden doodgeschoten, het onderwilt werd steeds moei-
lijker door al die parria's. In negen maanden hebben
ik me geen post van hem gehad, moeder heeft veel af-
geteld, we dachten we niet meer te zien. Bij moeder komt
van de reactie ik is erg zwak en dikwijls ziek. Maar we
kunnen God toch dankbaar zijn dat hij de uitkomst
gebracht heeft. Als de nood het hoogst is, is de redding
nabij. Het is jammer dat men voor weinig van die dank-
baarheid ziet bij de menschen, het is allemaal ontvreden-
heid. De menschen denken dat ik nu ineens alles kunnen
kopen en dat valt hem voor tegen haast niet dan lege
winkels te zien. Maar ik vergeeten dat de Duitschers ons ge-
heel leeg geplunderd hebben, en dat er niet in eens alles kan
zijn. Van alle landen in Nederland is het slechtst aan toe.
20 Sept. hebben we hier een groot feest dan is het een jaar
geleden van de bevrijding, en dan komen alle Polen die
ons bevrijd hebben hier om met ons feest te vieren. We
hebben ook voor in leuke Komijnwedag gehad, ik begrijp
voor 't eerst na de bevrijding. In mijnheer en men ik hoop
dat ik eens een fijne dikke brief van u terug krijg.
De hart. groeten ook van vader en moeder
van Nellie